

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1504/2016
21.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужилца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат у ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1778/16 од 19.05.2016. године, у седници одржаној 21.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1778/16 од 19.05.2016. године у односу на тужилца АА.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1778/16 од 19.05.2016. године у односу на тужилца ББ.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1778/16 од 19.05.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Вишег суда у Новом Саду П 93/14 од 03.03.2016. године, а одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка. Наведеном првостепеном пресудом ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилца па је тужени обавезан да тужилци АА из ... исплати износ од 4.885.101,00 динара а тужилци ББ 1.086.166,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења 03.03.2016. године до исплате, на назначени текући рачун. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилцама надокнади трошкове парничног поступка у износу од 661.212,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија у односу на друготужилу ББ није дозвољена јер вредност предмета спора побијаног дела пресуде у односу на њу, у износу од 1.086.166,00 динара (односно 9.420,00 евра) очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, дана 16.06.2014. године, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана у односу на првотужилу АА. Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није основан ревизијски навод туженог да је доношењем побијане пресуде другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП јер образложење побијане пресуде садржи оцену битних жалбених навода.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле су заједно са више физичких лица уписане као сувласнице кат. парцеле број ..., њива ... – површине 32 ара, 59 м², уписане у ЛН бр. ... КО ... и то тужилу АА са 922/3260 делова, а тужилу ББ са 205/3260 делова. Ова кат. парцела по својој природи представља земљиште у грађевинском подручју и по налазу судског вештака геодетске струке је ушла у састав улице ... у ... (протеже се десном страном те улице у дужини од 538 метара и ширини од 6 метара) и приведена је намени јер представља саобраћајницу коју користи неограничен број лица за јавни саобраћај, пошто је повезана у систем улица КО Опремљена је комуналном структуром, струјом, водом, плином, телефоном, има канализацију и насута је струганим асфалтом у дужини од 300 м, док је преостали део макадам. Ова парцела је формирана од делова других парцела парцелацијама вршеним 2001. и 2003. године. Према Регулационом плану насеља ... („Сл. гласник РС“, број 3/01, 3/03 и 17/03), предметна парцела представља земљиште које се налази у зони планираног породичног становања а по намени представља јавну површину – улицу односно део већ постојеће улице ... у Ова улица је раније носила назив улица ..., а назив улице ... добила је на основу решења Скупштине Града Новог Сада о давању назива улицама у ... („Сл. лист Града Новог Сада“, број ... од 09.07.2001. године) које су спровели Градска управа – Секретаријат за комуналне послове Града Новог Сада и „ВВ“ Према налазу и мишљењу судског вештака грађевинске струке датог на основу решења надлежне Пореске управе, утврђено је да тржишна вредност предметне катастарске парцеле износи 5.300,00 динара по 1 м², тако да укупна тржишна вредност исте износи 17.272.700,00 динара, па би сразмерно њиховим сувласничким уделитема, тужилама припадали новчани износи накнаде у висини досуђеним првостепеном пресудом. Такође је утврђено да поступак експропријације предметне кат. парцеле никада није вођен, нити је тужилама исплаћена било каква накнада за ово фактички одузето земљиште.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да тужилу АА припада право на тражену новчану накнаду због фактички одузете кат. парцеле чијег је права сусвојине лишена радњама туженог који ју је претворио у улицу као јавно добро, у досуђеном новчаном износу утврђеном према

тржишној вредности ове непокретности, на основу члана 42. новелираног Закона о експропријацији.

Нису основани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права, због тога што наведена катастарска парцела иако није експроприсана (односно није спроведен поступак експропријације у односу на ову непокретност), она је радњама туженог формирана као улица - јавни пут у смислу члана 2. тачка 12. Закона о јавним путевима („Сл. гласник РС“ број 101/05, 123/07) на који начин је тужиља АА као њен сувласник, фактички онемогућена да ову кат. парцелу користи односно лишена је права сусвојине на својој имовини, због чега радње туженог представљају акт лишења права својине у јавном интересу.

Ревизијски навод туженог којим напада одлуку о висини досуђене накнаде тржишне вредности предметне кат. парцеле је неоснован, с обзиром да је она утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака који га је засновао на процени вредности датих од стране надлежне Пореске управе.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу чл.165. став 1. у вези чл.153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Одлука као у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић